

ஸ்ரீ ஜயப்ப சுவாமியின் வரலாறு

அருள் தரும் வரலாறு

பதினெட்டாம் படி பாலகன் வரலாறு

அரக்கி மகிஷி. தேவலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் ஆட்டி படைத்து கொண்டிருந்த பேரும் அது....

தன் சகோதரன் மகிஷாசுரனின் அழிவுக்கு தேவர்களே காரணம் என கருதி அவர்களை பழிவாங்க மகிஷி முடிவு செய்தாள். அதற்கான சக்தியை பெற மகிஷி பிரம்மாவை போக்கி தவம் ரிந்தாள். பிரம்மா, இவள் முன் தோன்றி, வேண்டும் வரம் கேள் என்றார்.

சிவனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், பிறந்த த்திரனால் அல்லாது வேறு யாராலும் எனக்கு மரணம் பேரிடக்கூடாது என மகிஷி வரம் கேட்டாள். கேட்ட வரம் கிடைத்தது. வரம் பெற்ற மகிஷி தேவலோகத்தில் தேவர்களையும், பூலோகத்தில் மக்களையும் கடும் கொடுமைப்படுத்தி வந்தாள்.

தேவர்கள் துயரம் தாங்காமல் பரமசிவனிடத்தில் முறையிட்டனர். விஷ்ணுவின் அம்சமான மோகினி மூலம் சைவ வைஷ்ணவ ஜோதியாக ஜயப்பன் பூலோகத்தில் அவதரித்தார். பம்பாதீரத்தில் ஒரு குழந்தையாய் ஜயன் அழும் சமயத்தில் பாண்டிய மன்னனும், பந்தளத்து அரசனுமான ராஜைசேகரன், குழந்தை இல்லாத தனக்கு பகவானே அளித்ததாக எண்ணி அந்தக் குழந்தையை பந்தளம் கொண்டு வந்து ராணியிடிடம் கொடுத்து மகிழ்வித்தார். கழுத்தில் மனி இருந்தால் மனிகண்டன் என்றும் ஜயப்பன் என்றும் பெயர் இட்டினார். பகவான் வருகையால் ராணியும் கருவுற்றாள்.

எல்லா லட்சணங்களுடனும் கூடிய பாலகனும் பிறந்தான். ராஜராஜன் என்ற அந்த ராஜகுமாரன் எல்லா புலன்களும் ஏற்படுகிறது என்பதை ரிந்து கொண்ட ராஜைசேகரன், மனிகண்டனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். இதை உணர்ந்த மந்திரி, மனிகண்டன் ராஜாவானால் தனக்குள்ள செல்வாக்கும், வசதிகளும் போய்விடும் என்று எண்ணி மனிகண்டனையே ஓழிக்கப்பார்க்கிறான். ஆனால் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. பின் தனது இழ்ச்சியால் லிப்பால், கொண்டு வந்தால்தான் மகாராணிக்கு வந்துள்ள போய் போகுமென்று அரண்மனை வைத்தியர்களைக் கொண்டுச் சொல்லச் செய்கிறான்.

இது இழ்ச்சி என்று தெரிந்தபோதிலும், மனிகண்டன் லிப்பால் கொண்டு வர காட்டுக்குச் செல்கிறான். ஜயனின் வரவிற்காகக் காத்திருந்த தேவர்கள் பகவானை பொன்னம்பல மேட்டில் பூஜை செய்து மகிஷியினால்படும் துயரத்தைக் கூறனர். மனிகண்டன் தேவலோகம் சென்று மகிஷியை தேவலோகத்தில் நின்று பூமிக்குத் தள்ள மகிஷி அழுதா புதிக்கரையில் விழுந்தாள்.

ஜயன் அவள்மேல் புரத்தனமாடி, மகிஷியை உயிரிழக்க செய்தார். மகிஷி மீண்டும் சாப விமோசனம் பெற்று ஜயனை அடையும் ஆவலைத் தெரிவித்தாள். ஆனால் தான் பிரம்மச்சர்ய நிஷ்டையுள்ளவனானதால் அது சாத்தியமாகாதுள்ளதும், தான் இருக்கும் இடத்தின் இடப்பக்கத்தில் மாளிகைப் ரத்தம்மா என்ற பெயருடன் அவர் விளங்கிவர ஜயன் அருள் செய்தார்.

மகிஷியின் கொடுமை நீங்கியதால் சந்தோஷமடைந்த தேவர்கள் மனிகண்டனை பலவிதமாக துதித்து பூஜித்தனர். பின் யாவரும் லியாக மாறி ஜயனின் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பந்தளம் சென்றனர். லிக்கூட்டம் வருவதை கண்டு மக்கள் பீதியடைந்தனர். ஜயப்பனின் சக்தியும், பெருமையும் உணர்ந்து மந்திரியும், ராணியும் மனிகண்டனிடம் மன்னிப் பேர்கள் கட்டனர்.

மனிகண்டனும், மன்னிப்பதற்கு எதுவுமில்லை. எல்லாம் லீலைகள்படி புடன்துள்ளன. புான் பூமியில் எதற்காக பிறந்தேனோ, அந்த வேலை முடிந்துவிட்டது. இனி புான் தேவலோகம் செல்கிறேன் என்றான். மன்னன் பகவானே தாங்கள் எங்களுடன் இருந்ததன் அடையாளமாக உங்களுக்கு ஒரு கோயில் கட்ட நினைக்கிறோம். அதை எங்கு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் என்றான். மனிகண்டன் ஒரு அம்பை

ஸ்ரீ ஐயப்ப சுவாமியின் வரலாறு

எடுத்து எய்து, இந்த அம் எ ங்கு போய் விழுகிறதோ அங்கு கோயில் எழுப் பங்கள் என்றான். அந்த அம் சபரிமலையில் விழந்தது. அங்கு 18 படிகளுடன், கிழக்கே போக்கி தனக்கும் பக்கத்தில் மாளிகைப் றத்தம்மனுக்கும் கோயில் கட்டும்படி கூறிவிட்டு மணிகண்டனாகிய ஐயப்பன் தேவலோகம் சென்றார்.

மணிகண்டன் கட்டளைப்படி, அகத்திய முனிவரின் ஆலோசனையுடன் மன்னர் உள்ள, உறக்கமின்றி தானே மேற்பார்வை செய்து சபரிமலையில் பதினெட்டு படியோடு கூடிய அழகிய கோயிலை கட்டினார்.

ஆண்டுதோறும் லட்சோப லட்சம் மக்கள் ஜாதி, மத பேதமின்றி மாலை அணிந்து 4 புாட்கள் கடும் விரதம் அனுசரித்து சபரிமலை வந்து னிதி பதினெட்டுப்படி ஏறி ஐயப்பன் அருள் பெற்று வருகின்றனர். ஆண்டுதோறும் மகர சங்கராந்தி தினத்தன்று ஐயப்பன் பக்தர்களுக்கு ஜோதி வடிவில் காட்சியளித்து அருள்பாலிக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஐயப்ப சுவாமி திருக்கோயில், சபரிமலை